

העולם הזה עורך עימות

בין מורות ותלמידים בישראל:

סים גם בכיוון הפוך, כלומר, בין מורה ממין זכר לבין תלמידה בת 17?

חנה ניימן: אינני מאמינה שבמציאות היה מורה בן 30 מתאבד בגלל אהבה ל"תלמידה שלו. לעצם העניין, אם המורה הוא רחוק, ומתפתחת ביניהם אהבה אמיתית, כמו זו שראינו בסרט, אז בהחלט כן!

שמינית בבית הספר התיכון "השמונאים" ב"בתים": הגישה של ההורים, כפי שהיא משתקפת בסרט, לשמור על טוהר המידות, אינה מציאותית. הם כלל לא תופסים מה מתרחש סביבם. אין להם כלל מושג מה חושב בנם ואיך הוא מרגיש וזה גם לא איכפת להם. הם רוצים שהילד שלהם יישאר ילד כמה שיותר זמן. זאת הסיבה שהם מפערי

אלה מול אלה תלמידי תיכון בתל אביב (למעלה) שהשתתפו בדיון ב"עקבות הצגת הסרט למות מאהבה, מול תלמידי התיכון הצרפתיים, כפי שהם מופיעים בסרט (מימין) כשבמרכז נמצאת מורתם (אנני ג'ירדארדו).

אחריות, משום שהיא משתמשת בתלמיד כדי להילחם את מלחמתה שלה בחברה. גם הוריו הם חסרי אחריות, שכן התנהגותם דוחפת לטרגדיה. אומנם בנם הוא קטין, אבל שום התנהגות קיצונית אינה מוצדקת בשום מיקרה.

אבי שיינפלד (בן 16 וחצי, תלמיד הכיתה השביעית בבית הספר "אליאנס"): ה"בעיה אינה אהבה, אלא בעיית חופש ה"פרט.

דויד דגני (בן 18, תלמיד הכיתה ה"שמינית בגימנסיה "הרצליה"): אני חושב שהבעיה היא דווקא כן בעייה של אהבה. כששני סוגי צדק נפגשים, הצדק האחד משתלט על הצדק השני. קיימים כאן שני מיני צדק: הצדק של ההורים מצד אחד, מול ה"צדק של זוג האוהבים מצד שני. לדעתי, ה"סרט עושה עזל לצדק של ההורים, בכך

שת רומייה. היחסים כפי שראינו אותם הם יחסים של אהבה כנה ובעלת השפעה...

קריאת ביניים: מאין לך? **שושנה שחורי:** מקריאה בעיתונות על הטרדיה בשעה שאירעה הבינוני שנו היתה אהבה עמוקה. זאת היתה מלחמה ממושכת בסתירות. זה המאבק על ה"זכויות לאהבה חופשית.

זאב פלז (בן 18, תלמיד המגמה הספר"רותית בגימנסיה "הרצליה"): מה שהולך כאן הוא מאבק בין החוק לבין המצפון. זוהי מהדורה נודרנית של אנטיגונה. יש לזכור שמה שהתרחש קרה כשהתחולל בצר"פת מרד הסטודנטים. כריסטיאן הוא אדם שמורד בחברה. מה שאירע סביבו משפיע עליו רבות. הפעילות של הסטודנטים אותו זמן משפיעה עליו. אבל הוריו, למרות ה"השקפות הליברליות שלהם, אינם יכולים להבין זאת. מה היתה החברה צריכה לע"

פרשת אהבה בין מורה לתלמיד שלה:

מותר או אסור?

שהוא אינו מציג אותו בצורה נאותה. הוא מציג רק את הצדק של האהבה.

אלדר צח (בן 17 וחצי, תלמיד הכיתה השמינית בבית הספר "אורט סינגלובסקי"): אני חושב שההתנהגות של ההורים היתה (המשך בעמוד 26)

שות? היו צריכים לעזוב אותם, לא להגביל אותם, להניח למצב כמו שהוא ולראות אם זה יימשך או יגדע מאלין.

אלון לוריא: אני יכול להבין את ה"תלמיד. הוא מתמרד. הוא מתמרד נגד ה"מיסד ונגד הוריו. לעומת זאת, כל המבוגרים הם חסרי אחריות. המורה היא חסרת

שושנה שחורי (מורה בת 37 מפתח תקווה, בעלת ותק של 16 שנות הוראה): אני רוצה להזכיר לכם שבארץ היתה לנו בשעתו פרשה דומה, עם המורה מרחובות. רק שכאן ההורים של התלמיד לא הפעילו אותם הלחצים כמו ההורים בצרפת. הם התנהגו בצורה אחרת מאשר ההורים בפר"

לים שמכות לגבי הבן. לגביהם — האהבה שרוחש הילד למורתו — אין לה כל מש"מעות. לאור זאת ברור שאי אפשר להסכים עימם.

מאיר מזרנו (בן 18, תלמיד שמינית בגימנסיה "הרצליה" בתל אביב, מודרין בתנור עת הצופים): התנהגות ההורים מוצדקת ב"מאה אחוז. הסרט מציג את הפרשה בצורה קיצונית נגדם. אבל המציאות היא שיש להם עדיין הזכות לאפוטרופוסות על בנם. הוא רק בן 17.

קריאת ביניים: בן כמה אתה? **מאיר מזרנו:** 18.

קריאת ביניים: בגלל זה אתה אומר זאת!

מאיר מזרנו: ההורים יודעים טוב י"ת מלבדם בגיל זה מה טוב בשבילו ומה אינו טוב. בגיל 17 הילד עדיין אינו מספיק בוגר כדי לדעת מה טוב בשבילו. לגבי גיל 17, החוק צודק בכך שהוא מגדיר אותו כ"קטין.

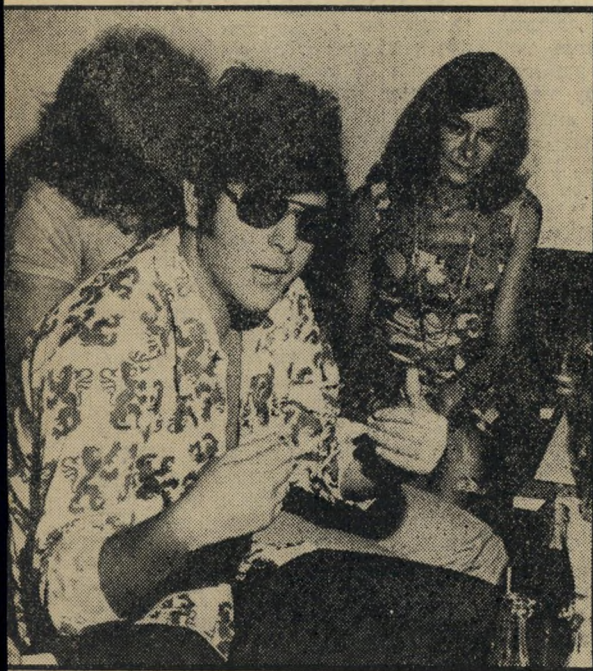
יוסי טידם: הרגשת אינה הבלד בין היותך בן 17 ואיך שאתה היום?

אלון לוריא (בן 17 וחצי, תלמיד ה"כיתה השמינית בגימנסיה "הרצליה"): לדע"תי התנגדותם של ההורים ונסיונם למנוע את היחסים בין בנם למורה, היא פעולה מוצדקת בהחלט. הם אומנם נהגו בקיצוניות מופרזת, שהיתה מיותרת, אבל זכותם היא לקבוע...

חנה ניימן (35, ילידת אנגליה, מורה לאנגלית ומהלכת בבית ספר לשפות): איני מבינה איך אפשר להצדיק את ההורים? ב"שום אופן לא! הם התנהגו כמו פראים ולא כמו בני אדם!

העולם הזה: כלומר, אינך מוצאת שום פסול ביחסים בין מורה בשנות ה-30 לבין תלמיד שהוא קטין לפי החוק?

חנה ניימן: בהחלט לא! **העולם הזה:** האם היית מצדקה יח"

המורה חנה ניימן, בת 35, ילידת אנגליה, המשמשת מורה לאנגלית. חנה נקטה הזדהות מוח"לסת עם גבריאל רומייה, המורה הצרפתי שקיימה יחסים עם תלמיד.

המורה שושנה שחורי, מפתח תקווה, בעלת ותק של 16 שנות הוראה, בשעת ה"ויכוח. מימין לשושנה יושבת בתה, עינית. לידי יושב יוסי טידם.